Základní škola a mateřská škola s polským jazykem vyučovacím Návsí
příspěvková organizace
Pod Výtopnou 190, 739 92 Návsí
tel. 558357528, e-mail: pzs.navsi@seznam.cz
www.pzs.navsi.cz
IČO: 70984000

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Klasifikační řád – součást školního řádu

Č.j.:	**PZŠNÁVSÍ/54/26**
Vydala:	Mgr. Romana Molinková, ředitelka školy
Projednáno na pedagogické radě dne	26.8.2026
Školská rada schválila dne:	5.11.2026
Směrnice nabývá účinnosti dne:	6.11.2026
Změny ve směrnici jsou prováděny formou číslovaných písemných dodatků, které tvoří součást tohoto předpisu.	

Obecná ustanovení

Na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydávám jako statutární orgán školy tuto směrnici.
Směrnice je součástí školního řádu školy, podle § 30 odst. (2) školského zákona („Školní řád obsahuje také pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků a studentů.“). Směrnice je umístěna na webových stránkách školy a na přístupném místě školy podle § 30 školského zákona, prokazatelným způsobem s ním byli seznámeni zaměstnanci, žáci školy a byli informováni o jeho vydání a obsahu zákonní zástupci nezletilých dětí a žáků.

OBSAH

I. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou, zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

II. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace, zásady pro používání slovního hodnocení

III. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách

IV.Způsob získávání podkladů pro hodnocení

V. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, nadaných a individuálně vzdělávaných žáků.

I. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou, zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků,

1. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a jejich zákonní zástupci byli včas, pravidelně a srozumitelně informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka.

2. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.

3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikace“), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. Při slovním hodnocení škola postupuje podle pravidel stanovených školským zákonem, vyhláškou č. 48/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a tímto klasifikačním řádem.

4. Škola, která žákovi vydala vysvědčení, převede na žádost zákonného zástupce žáka pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

5. Postup do vyššího ročníku

Do vyššího ročníku postoupí:

a) žák 2. až 5. ročníku, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem, s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn, pokud mu nebylo povoleno opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů,

b) žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně jeden ročník opakoval, a to bez ohledu na jeho prospěch,

c) žák prvního ročníku, a to bez ohledu na jeho prospěch.

6. Opakování prvního ročníku

Žák prvního ročníku z důvodu neprospěchu ročník neopakuje.

Požádá-li o to zákonný zástupce, může ředitelka školy povolit žákovi opakování prvního ročníku pouze za podmínek stanovených § 52 odst. 7 školského zákona.

Žádost musí být doložena:

a) doporučujícím posouzením lékaře, s výjimkou lékaře se specializovanou způsobilostí v oboru praktický lékař pro děti a dorost nebo v oboru pediatrie, nebo klinického psychologa, a

b) doporučujícím posouzením školského poradenského zařízení.

Opakování prvního ročníku je určeno pro případy, kdy zdravotní stav žáka v průběhu prvního ročníku dlouhodobě neumožňoval jeho účast ve vyučování.

7. Hodnocení v náhradním termínu za první pololetí

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí.

Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

8. Hodnocení v náhradním termínu za druhé pololetí

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku.

V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.

9. Přezkoumání výsledků hodnocení

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka. Je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, podává se žádost krajskému úřadu.

Pokud není dále stanoveno jinak, ředitelka školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitelky školy nebo krajského úřadu.

Týká-li se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení chování nebo předmětu výchovného zaměření, posoudí ředitelka školy, případně krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených školním řádem.

V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitelka školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní. Nebyla-li pravidla porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti.

10. Opakování ročníku ve 2. až 5. ročníku

Žák 2. až 5. ročníku, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen.

To neplatí pro žáka, který již v rámci prvního stupně základní školy jeden ročník opakoval.

Ředitelka školy může na žádost zákonného zástupce a na základě doporučujícího vyjádření odborného lékaře povolit žákovi 2. až 5. ročníku opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda již žák v rámci prvního stupně ročník opakoval.

11. Výchovná opatření

Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření.

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit kázeňské opatření, které nemá právní důsledky pro žáka.

Kázeňskými opatřeními jsou:

a) napomenutí, které ukládá třídní učitel nebo ředitelkou školy pověřený pedagogický pracovník,

b) důtka, kterou ukládá třídní učitel nebo ředitelkou školy pověřený pedagogický pracovník,

c) důtka ředitelky školy, kterou ukládá ředitelka školy.

Podrobnosti o udělování pochval a jiných ocenění a ukládání kázeňských opatření stanoví další část tohoto klasifikačního řádu.

12. Zvláště závažné porušení povinností

Zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům se považují za zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem.

Dopustí-li se žák takového jednání, oznámí ředitelka školy tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí a státnímu zastupitelství do následujícího pracovního dne poté, co se o tomto jednání dozvěděla.

U žáků školy, kteří plní povinnou školní docházku, nelze použít podmíněné vyloučení ani vyloučení ze školy.

13. Hodnocení chování

Hodnocení chování žáka se vztahuje na jeho chování ve škole a na akcích pořádaných školou.

Při hodnocení chování se přihlíží k věku žáka, jeho rozumové a volní vyspělosti, charakteru a závažnosti jednání a k okolnostem, za kterých k jednání došlo.

Kázeňská opatření a hodnocení chování na vysvědčení jsou dvě odlišné formy pedagogického působení. Uložení kázeňského opatření samo o sobě automaticky neurčuje stupeň hodnocení chování na vysvědčení.

2. Pravidla pro udělování pochval a jiných ocenění a pro ukládání kázeňských opatření

2.1 Pochvaly a jiná ocenění

Ředitelka školy může žákovi udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.

Třídní učitel nebo ředitelkou školy pověřený pedagogický pracovník může žákovi udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

Udělení pochvaly nebo jiného ocenění a jeho důvody oznámí ředitelka školy, třídní učitel nebo ředitelkou školy pověřený pedagogický pracovník neprodleně žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Udělení pochvaly ředitelky školy se zaznamená do dokumentace školy a na vysvědčení za pololetí, v němž byla udělena.

2.2 Kázeňská opatření

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit kázeňské opatření, které nemá právní důsledky pro žáka.

Kázeňskými opatřeními jsou:

a) **napomenutí** – ukládá třídní učitel nebo ředitelkou školy pověřený pedagogický pracovník zejména za méně závažné porušení povinností stanovených školním řádem, například:

- ojedinělé nebo méně závažné narušování vyučování,

- nerespektování pravidel slušného a ohleduplného chování,
- méně závažné neuposlechnutí pokynu pedagogického pracovníka,
- méně závažné porušení pravidel používání mobilních telefonů nebo jiných elektronických zařízení,
- jiné srovnatelné méně závažné porušení školního řádu.

b) **důtka** – ukládá třídní učitel nebo ředitelkou školy pověřený pedagogický pracovník zejména za opakované méně závažné porušování školního řádu nebo za jednorázové závažnější porušení povinností, například:

- opakované porušování školního řádu i přes předchozí upozornění nebo uložené napomenutí,
- závažnější nevhodné jednání vůči spolužákům nebo zaměstnancům školy,
- opakované neuposlechnutí pokynů pedagogických pracovníků,
- úmyslné poškození majetku menšího rozsahu,
- závažnější nebo opakované porušení pravidel používání mobilních telefonů a jiných elektronických zařízení,
- porušení pravidel bezpečnosti,
- jiné srovnatelné závažnější porušení školního řádu.

c) **důtka ředitelky školy** – ukládá ředitelka školy zejména za závažné nebo opakované porušování povinností stanovených školním řádem, například:

- závažné nebo opakované porušování školního řádu, pokud předchozí výchovné působení nevedlo k nápravě,
- závažné nevhodné, agresivní, ponižující nebo výhružné jednání vůči spolužákům nebo zaměstnancům školy,
- úmyslné poškození nebo zničení majetku významnějšího rozsahu,
- závažné porušení pravidel bezpečnosti nebo jednání, kterým žák ohrozil sebe nebo jiné osoby,
- svévolné opuštění školy nebo místa konání akce pořádané školou,
- závažné zneužití mobilního telefonu nebo jiného elektronického zařízení, zejména k pořizování nebo šíření záznamů v rozporu se školním řádem nebo ke kyberšikaně,
- jiné srovnatelné závažné porušení školního řádu.

Uvedené příklady jsou orientační. Každé porušení povinností je posuzováno individuálně s ohledem na jeho závažnost, okolnosti, věk žáka, jeho rozumovou a volní vyspělost, případné opakování jednání a dosavadní výchovné působení školy.
Jednotlivá kázeňská opatření nemusí být ukládána postupně. Podle závažnosti konkrétního jednání může být uloženo odpovídající kázeňské opatření i bez předchozího uložení mírnějšího opatření.

2.3 Oznámení a evidence kázeňských opatření

Ředitelka školy, třídní učitel nebo ředitelkou školy pověřený pedagogický pracovník neprodleně oznámí uložení kázeňského opatření a jeho důvody žákovi a jeho zákonnému zástupci.
Uložení kázeňského opatření se zaznamená do dokumentace školy.

2.4 Vztah kázeňských opatření a hodnocení chování

Uložení kázeňského opatření samo o sobě automaticky neznamená snížení stupně hodnocení chování na vysvědčení.

Hodnocení chování na vysvědčení vyjadřuje celkové chování žáka za příslušné pololetí a stanoví se podle pravidel hodnocení chování uvedených v tomto klasifikačním řádu.
Zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům se posuzují jako zvláště závažné zaviněné porušení povinností podle § 31 školského zákona a postupuje se podle bodu 12 tohoto klasifikačního řádu.

3. Hodnocení žáků

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků se řídí zákonem č. 561/2004 Sb., školským zákonem, ve znění pozdějších předpisů, vyhláškou č. 48/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, školním vzdělávacím programem a těmito pravidly pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků.
Hodnocení výsledků vzdělávání vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů stanovených školním vzdělávacím programem. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné, doložitelné a respektuje věk, individuální vzdělávací potřeby žáka a doporučení školského poradenského zařízení, pokud bylo vydáno.

3.1 Zásady hodnocení

Cílem hodnocení je poskytnout žákovi srozumitelnou zpětnou vazbu o tom:

- co již zvládá,
- v čem se zlepšil,
- kde má obtíže nebo rezervy,
- jak může dále postupovat a zlepšovat se.

Hodnocení podporuje motivaci žáka k učení a jeho odpovědnost za vlastní vzdělávání. Při hodnocení se posuzují výsledky vzdělávání, výkon, postup a přístup žáka ke vzdělávání, nikoli osobnost žáka.
Pedagogický pracovník při hodnocení uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt a přihlíží k věku žáka, jeho individuálním možnostem, vzdělávacím potřebám a okolnostem, které mohou jeho výkon ovlivňovat.
Hodnocení se zaměřuje nejen na výsledný výkon, ale také na individuální pokrok žáka v průběhu vzdělávání.

Chyba je přirozenou součástí procesu učení. Pedagogický pracovník s chybou dále pracuje a využívá ji jako prostředek ke zlepšení učení žáka.

3.2 Způsoby hodnocení

V průběhu vzdělávání mohou pedagogičtí pracovníci využívat různé způsoby hodnocení a poskytování zpětné vazby, zejména:

- klasifikaci,
- slovní zpětnou vazbu,
- bodové nebo jiné pomocné hodnocení,
- značky „+“ a „–“,
- formativní hodnocení,
- sebehodnocení žáka,
- vzájemné hodnocení žáků přiměřené jejich věku,
- žákovské portfolio a další vhodné nástroje hodnocení.

Při průběžném hodnocení vybraných dovedností, činností a klíčových kompetencí škola využívá také značky „+“ a „–“.
Značka „+“ vyjadřuje, že žák danou dovednost, činnost nebo očekávaný výstup zvládá nebo v něm dosahuje odpovídajícího pokroku.

Značka „–“ vyjadřuje, že žák danou dovednost, činnost nebo očekávaný výstup zatím nezvládá v požadované míře a potřebuje další podporu, vedení nebo procvičení.
Značky „+“ a „–“ slouží jako pomocný prostředek průběžné zpětné vazby. Samy o sobě nepředstavují klasifikační stupeň na vysvědčení.
Používaný způsob hodnocení musí být pro žáka srozumitelný a musí odpovídat jeho věku a charakteru vzdělávací činnosti.
Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení se řídí bodem 3 těchto pravidel. Je vyjádřeno klasifikací, slovně nebo kombinací obou způsobů podle rozhodnutí ředitelky školy se souhlasem školské rady.
U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

3.3 Kritéria hodnocení

Při hodnocení výsledků vzdělávání se přihlíží zejména k:
- míře dosažení očekávaných výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů stanovených školním vzdělávacím programem,
- úrovni osvojených vědomostí, dovedností a návyků,
- schopnosti získané vědomosti a dovednosti používat a uplatňovat,
- schopnosti řešit úkoly a problémové situace,
- úrovni komunikačních dovedností přiměřených věku žáka,
- samostatnosti, tvořivosti a schopnosti spolupracovat, pokud jsou předmětem hodnocené vzdělávací činnosti,
- kvalitě a výsledkům práce žáka,
- individuálnímu pokroku žáka,
- přístupu žáka ke vzdělávání a jeho pracovnímu úsilí,
- schopnosti pracovat se zpětnou vazbou,
- sebehodnocení žáka.

Při hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se respektují jeho individuální vzdělávací potřeby, přiznaná podpůrná opatření a doporučení školského poradenského zařízení, pokud bylo vydáno.

3.4 Získávání podkladů pro hodnocení

Podklady pro hodnocení získává pedagogický pracovník průběžně a různými způsoby přiměřenými věku žáka, charakteru vyučovacího předmětu a sledovaným vzdělávacím cílům, zejména:
- soustavným pedagogickým pozorováním žáka,
- sledováním jeho výkonů a pokroku v průběhu vzdělávání,
- ústním projevem a rozhovorem,
- písemnými pracemi, testy, diktáty, cvičeními a dalšími písemnými výstupy,
- praktickými, pohybovými, výtvarnými, hudebními a dalšími činnostmi podle charakteru vyučovacího předmětu,
- samostatnými pracemi,
- projektovými a skupinovými pracemi,
- řešením problémových a praktických úloh,
- prezentacemi a dalšími výstupy žáka,
- žákovským portfoliem,
- sebehodnocením žáka,

- případně dalšími vhodnými způsoby ověřování dosažených výsledků vzdělávání.

Podklady pro hodnocení musí být získávány průběžně a v dostatečném rozsahu tak, aby výsledné hodnocení bylo objektivní, doložitelné a vypovídalo o výsledcích vzdělávání žáka za celé hodnocené období.
Výsledný stupeň hodnocení za pololetí není aritmetickým průměrem průběžně získaných známek. Pedagogický pracovník při celkovém hodnocení posuzuje výsledky žáka za celé hodnocené období ve vztahu ke stanoveným vzdělávacím cílům a kritériím hodnocení.
Žák je s kritérii a způsobem hodnocení seznamován předem způsobem přiměřeným jeho věku.

4. Pravidla pro sebehodnocení žáků:

Sebehodnocení je součástí hodnocení výsledků vzdělávání žáka. Přispívá k rozvoji jeho schopnosti posoudit vlastní práci, uvědomovat si svůj pokrok, silné stránky i oblasti, ve kterých se potřebuje dále zlepšovat.
Sebehodnocení je zařazováno do vzdělávání průběžně a způsobem přiměřeným věku a individuálním možnostem žáků.
Pedagogičtí pracovníci vytvářejí podmínky k tomu, aby se žáci učili hodnotit vlastní práci podle předem známých a srozumitelných kritérií.
Chyba je přirozenou součástí procesu učení. Pedagogičtí pracovníci vedou žáky k tomu, aby chybu dokázali rozpoznat, porozumět její příčině, poučit se z ní a hledat způsob nápravy. Podle charakteru činnosti mohou žáci své práce opravovat nebo doplňovat.
Při sebehodnocení je žák přiměřeně svému věku veden zejména k tomu, aby dokázal vyjádřit:

- co se mu daří a co již zvládá,
- v čem se zlepšil,
- co mu ještě činí obtíže nebo co potřebuje procvičit,
- jaké úsilí při práci vynaložil,
- co mu při učení pomáhá,
- jak může dále postupovat a co může udělat pro své zlepšení.

Pedagogičtí pracovníci vedou žáky k tomu, aby dokázali přiměřeným způsobem komentovat své výkony a výsledky, pracovat se zpětnou vazbou a postupně přebírat odpovědnost za vlastní učení.
K sebehodnocení mohou být podle věku žáků a charakteru vzdělávací činnosti využívány zejména:

- rozhovor s učitelem,
- ústní nebo písemná reflexe,
- hodnoticí škály a jednoduchá kritéria,
- značky „+“ a „–“, pokud jsou pro danou činnost vhodné,
- žákovské portfolio,
- sebehodnotící listy,
- další formy přiměřené věku žáků.

Sebehodnocení je využíváno průběžně. Souhrnné sebehodnocení může být zařazeno také na konci čtvrtletí nebo jiného vhodného období, a to ústní nebo písemnou formou. Může se zaměřovat zejména na:

- přístup k učení a pracovní úsilí,
- samostatnost a odpovědnost,
- pokrok ve vzdělávání,
- schopnost spolupráce,
- vztahy a fungování v třídním kolektivu,
- cíle pro další období.

Sebehodnocení žáka nenahrazuje hodnocení pedagogického pracovníka. Je jeho doplňkem a slouží především jako nástroj zpětné vazby a rozvoje schopnosti žáka hodnotit vlastní učení. Průběžné hodnocení a sebehodnocení není založeno pouze na klasifikaci. Pedagogičtí pracovníci využívají různé formy zpětné vazby podle věku žáků, charakteru předmětu a cíle vzdělávací činnosti.

II. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace, zásady pro používání slovního hodnocení,

1. Stupně hodnocení chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:
a) 1 – velmi dobré,
b) 2 – uspokojivé,
c) 3 – neuspokojivé.

Při hodnocení chování se přihlíží zejména k věku žáka, jeho rozumové a volní vyspělosti, závažnosti a četnosti porušení pravidel, okolnostem, za kterých k jednání došlo, k dosavadnímu chování žáka a k jeho přístupu k nápravě.
Uložení kázeňského opatření samo o sobě automaticky neurčuje stupeň hodnocení chování na vysvědčení. Je jedním z podkladů pro celkové hodnocení chování žáka za příslušné pololetí.

Stupeň 1 – velmi dobré
Žák zpravidla dodržuje pravidla chování a povinnosti stanovené školním řádem, respektuje pokyny pedagogických pracovníků a zásady slušného a ohleduplného chování. Méně závažného porušení pravidel se dopouští ojediněle a je přístupný výchovnému působení. Snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 – uspokojivé
Chování žáka vykazuje závažnější nedostatky. Žák se dopustí závažnějšího porušení povinností stanovených školním řádem nebo se opakovaně dopouští méně závažných porušení pravidel i přes předchozí výchovné působení školy. Jeho jednání může narušovat vzdělávání, vzájemné vztahy nebo bezpečnost a zdraví jeho či jiných osob.

Stupeň 3 – neuspokojivé
Chování žáka vykazuje závažné nebo opakované závažné nedostatky. Žák závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené školním řádem, pravidla bezpečnosti nebo zásady vzájemného respektu a svým jednáním významně narušuje vzdělávání, soužití ve škole nebo ohrožuje bezpečnost či zdraví své nebo jiných osob. Při hodnocení se přihlíží také k tomu, zda předchozí výchovné působení školy vedlo k nápravě.

Zvláště závažné zaviněné porušení povinností se posuzuje podle § 31 školského zákona a podle příslušných ustanovení tohoto klasifikačního řádu.

2. Stupně hodnocení prospěchu

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:
a) 1 – výborný,
b) 2 – chvalitebný,
c) 3 – dobrý,
d) 4 – dostatečný,
e) 5 – nedostatečný.

Je-li žák z výuky některého předmětu v prvním nebo druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“.
Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „nehodnocen(a)“

3. Zásady klasifikace

Při použití klasifikace jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Klasifikace zahrnuje hodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáka a doporučení školského poradenského zařízení, pokud bylo vydáno.

4. Celkové hodnocení žáka na vysvědčení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:
a) prospěl(a) s vyznamenáním,
b) prospěl(a),
c) neprospěl(a),
d) nehodnocen(a).

5. Kritéria celkového hodnocení

Žák je hodnocen stupněm:

a) *prospěl(a) s vyznamenáním,* není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení stanovených v tomto klasifikačním řádu,

b) *prospěl(a),* není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,

c) *neprospěl(a),* je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí,

d) *nehodnocen(a),* není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

6. Hodnocení žáků cizinců

Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon.
Při hodnocení se přihlíží zejména k délce vzdělávání žáka v českém jazyce, jeho individuálním vzdělávacím potřebám a dalším okolnostem ovlivňujícím jeho vzdělávací výsledky.

7. Doplnění klasifikace slovním hodnocením

Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a hodnocení chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které může obsahovat také hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
V průběžném hodnocení může škola v souladu s bodem 1.15 těchto pravidel využívat také značky „+“ a „–“ jako pomocný prostředek zpětné vazby při hodnocení vybraných dovedností, činností a klíčových kompetencí.

8. Stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

Pro potřeby stanovení kritérií klasifikace se vyučovací předměty člení podle převažujícího charakteru vzdělávacích činností na:

- *předměty s převahou teoretického zaměření,*
- *předměty s převahou praktických činností,*
- *předměty s převahou výchovného zaměření.*

Při hodnocení se vždy přihlíží k charakteru vyučovacího předmětu, věku žáka, míře dosažení očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem, jeho individuálním vzdělávacím potřebám a k okolnostem, které mohou ovlivňovat jeho výkon.
Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou vodítkem pro celkové hodnocení. Pedagogický pracovník posuzuje výkon žáka komplexně a žádné jednotlivé kritérium samo o sobě není rozhodující pro výsledný klasifikační stupeň.

8.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Do této skupiny patří zejména jazykové, matematické, společenskovědní a přírodovědné předměty a další předměty, v nichž převažuje osvojování a uplatňování vědomostí a dovedností.
Při klasifikaci se hodnotí zejména:

- míra osvojení požadovaných vědomostí, dovedností a postupů,
- porozumění pojmům, vztahům a souvislostem,
- schopnost získané vědomosti a dovednosti používat při řešení úkolů,
- schopnost samostatně přemýšlet, hledat řešení a přiměřeně je zdůvodnit,
- správnost, přesnost a srozumitelnost ústního, písemného nebo jiného projevu,
- kvalita výsledků práce,
- samostatnost a schopnost pracovat s přiměřenou podporou,
- přístup žáka ke vzdělávání a jeho individuální pokrok.

Stupeň 1 – výborný
Žák dosahuje očekávaných výstupů ve velmi dobré míře. Požadované vědomosti a dovednosti ovládá uceleně a správně, rozumí vztahům a souvislostem a dokáže je samostatně nebo s minimální podporou používat v běžných i nových situacích. Pracuje převážně samostatně, tvořivě a přesně. Jeho ústní, písemný nebo jiný projev je zpravidla správný, srozumitelný a výstižný. Případné drobné chyby dokáže samostatně rozpoznat a opravit.

Stupeň 2 – chvalitebný
Žák dosahuje očekávaných výstupů v dobré míře. Požadované vědomosti a dovednosti ovládá převážně správně a dokáže je používat samostatně nebo s menší podporou učitele. V jeho práci se objevují drobnější nepřesnosti nebo chyby, které zpravidla dokáže po upozornění opravit. Jeho ústní, písemný nebo jiný projev je převážně správný a srozumitelný.

Stupeň 3 – dobrý
Žák dosahuje očekávaných výstupů v základní míře. V osvojených vědomostech a dovednostech má dílčí mezery a při jejich uplatňování se dopouští chyb. K řešení úkolů potřebuje častější vedení nebo podporu učitele. S pomocí dokáže podstatné chyby rozpoznat a opravit. Jeho projev je převážně srozumitelný, vykazuje však nepřesnosti nebo nedostatky.

Stupeň 4 – dostatečný
Žák dosahuje očekávaných výstupů pouze v omezené míře. V osvojených vědomostech a dovednostech má závažnější mezery. Při řešení úkolů je málo samostatný a potřebuje výraznou a opakovanou pomoc učitele. Dopouští se závažnějších chyb, některé však s pomocí dokáže opravit. Dokáže uplatnit alespoň základní vědomosti a dovednosti.

Stupeň 5 – nedostatečný
Žák nedosahuje očekávaných výstupů ani v základní míře. Má závažné mezery ve vědomostech a dovednostech a nedokáže je dostatečně uplatňovat ani s výraznou podporou učitele. Při řešení úkolů se dopouští podstatných chyb a ani s pomocí nedokáže prokázat zvládnutí základního učiva a dovedností požadovaných školním vzdělávacím programem.

8.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktických činností
Do této skupiny patří zejména pracovní činnosti a další vzdělávací činnosti, v nichž převažuje praktická činnost žáka.
Při klasifikaci se hodnotí zejména:

- osvojení praktických dovedností a pracovních postupů,
- schopnost využívat získané vědomosti v praktických činnostech,
- samostatnost, tvořivost a iniciativa při práci,
- kvalita a dokončení výsledku práce s ohledem na zadání,
- organizace vlastní práce a pracovního místa,
- správné a bezpečné používání pomůcek, nástrojů a materiálů,
- dodržování zásad bezpečnosti a ochrany zdraví,
- hospodárné zacházení s materiálem,
- přístup k práci a individuální pokrok žáka.

Stupeň 1 – výborný
Žák praktické činnosti zvládá velmi dobře. Pracuje samostatně nebo s minimální podporou, správně a účelně používá osvojené postupy, pomůcky a materiály. Dokáže vhodně využívat získané vědomosti a dovednosti, pracuje tvořivě a dbá na kvalitu výsledku. Dodržuje pravidla bezpečnosti a udržuje své pracovní místo v pořádku. Případné drobné chyby dokáže samostatně napravit.

Stupeň 2 – chvalitebný
Žák praktické činnosti zvládá dobře a převážně samostatně. Osvojené postupy používá zpravidla správně, v práci se objevují pouze drobné nedostatky. Potřebuje jen občasnou pomoc nebo usměrnění učitele. Dodržuje zásady bezpečnosti a zpravidla si účelně organizuje práci.

Stupeň 3 – dobrý
Žák zvládá základní praktické dovednosti, při práci však potřebuje častější pomoc nebo vedení učitele. V pracovních postupech a výsledcích práce se dopouští chyb, které s pomocí dokáže částečně napravit. Práci si organizuje méně samostatně, základní pravidla bezpečnosti však respektuje.

Stupeň 4 – dostatečný
Žák zvládá praktické činnosti pouze v omezené míře. Při práci potřebuje soustavnější pomoc učitele, v pracovních postupech a výsledcích práce se dopouští závažnějších chyb. Samostatně si obtížně organizuje práci a potřebuje výrazné vedení. S pomocí je však schopen splnit alespoň základní požadavky dané činnosti.

Stupeň 5 – nedostatečný
Žák nezvládá základní praktické dovednosti a pracovní postupy v požadované míře ani s výraznou pomocí učitele. Nedokáže dostatečně využít osvojené vědomosti a dovednosti při praktické činnosti a výsledek jeho práce nesplňuje základní požadavky zadání. Při práci vyžaduje soustavné vedení.

8.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Do této skupiny patří zejména výtvarná výchova, hudební výchova a tělesná výchova.
Při hodnocení v těchto předmětech se přihlíží zejména k:

- míře dosažení očekávaných výstupů daného předmětu,
- aktivitě a zapojení žáka do vzdělávacích činností,
- tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojování a uplatňování příslušných dovedností,
- kvalitě projevu nebo výsledku činnosti s ohledem na individuální možnosti žáka a charakter zadání,
- schopnosti spolupracovat a respektovat pravidla činnosti,
- individuálnímu pokroku žáka,
- přístupu žáka ke vzdělávání a vynaloženému úsilí.

Při hodnocení tělesné výchovy se přihlíží k individuálním možnostem žáka a k jeho zdravotnímu stavu. Má-li žák stanovena zdravotní omezení nebo podpůrná opatření, hodnocení tato omezení respektuje. Samotná úroveň tělesné výkonnosti není jediným kritériem hodnocení.

Stupeň 1 – výborný
Žák dosahuje očekávaných výstupů ve velmi dobré míře. Aktivně se zapojuje do činností, využívá své individuální předpoklady a prokazuje velmi dobrý pokrok. Pracuje tvořivě a převážně samostatně, osvojené vědomosti a dovednosti vhodně používá. Jeho výkon nebo výsledek činnosti odpovídá velmi dobře stanoveným kritériím.

Stupeň 2 – chvalitebný
Žák dosahuje očekávaných výstupů v dobré míře. Do činností se zapojuje, pracuje převážně samostatně a své vědomosti a dovednosti vhodně používá. V jeho projevu nebo výsledku práce se vyskytují pouze menší nedostatky. Prokazuje odpovídající úsilí a pokrok.

Stupeň 3 – dobrý
Žák dosahuje očekávaných výstupů v základní míře. Do činností se zapojuje s proměnlivou mírou samostatnosti a při práci potřebuje častější podporu nebo vedení učitele. V jeho

dovednostech nebo výsledcích práce se objevují nedostatky, s pomocí je však dokáže částečně překonávat.

Stupeň 4 – dostatečný
Žák dosahuje očekávaných výstupů pouze v omezené míře. Při činnostech potřebuje výraznou podporu a vedení učitele. Osvojené vědomosti a dovednosti uplatňuje s obtížemi a jeho výsledky vykazují závažnější nedostatky. I přes poskytovanou podporu prokazuje pouze omezený pokrok ve vztahu k požadovaným výstupům.

Stupeň 5 – nedostatečný
Žák nedosahuje očekávaných výstupů ani v základní míře. Ani s výraznou podporou učitele nedokáže prokázat základní vědomosti a dovednosti odpovídající požadavkům daného předmětu. Výsledky jeho činnosti nesplňují základní stanovená kritéria.

9. Zásady pro používání slovního hodnocení včetně předem stanovených kritérií

9.1 Způsob použití slovního hodnocení
O způsobu hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady.
Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení může být vyjádřeno klasifikací, slovně nebo kombinací obou způsobů.
U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

9.2 Slovní hodnocení pro účely přijímacího řízení
Škola, která žákovi vydala vysvědčení, převede na žádost zákonného zástupce žáka pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.
Při převodu slovního hodnocení do klasifikace se vychází z pravidel a kritérií stanovených tímto klasifikačním řádem.

9.3 Obsah slovního hodnocení
Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku.

Slovní hodnocení zahrnuje zejména:
- posouzení výsledků vzdělávání žáka a jejich vývoje,
- míru dosažení očekávaných výstupů,
- posouzení přístupu žáka ke vzdělávání,
- individuální pokrok žáka,
- okolnosti, které ovlivňují jeho výkon,
- silné stránky žáka a oblasti, které je třeba dále rozvíjet,
- naznačení dalšího rozvoje žáka,
- zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat.

Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze při použití slovního hodnocení hodnotit souhrnně za všechny předměty.

Slovní hodnocení lze použít také pro hodnocení chování žáka. Při hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se respektují jeho individuální vzdělávací potřeby, poskytovaná podpůrná opatření a doporučení školského poradenského zařízení, pokud bylo vydáno.

9.4 Kritéria pro slovní hodnocení a jeho převod do klasifikace

Při slovním hodnocení se posuzuje především míra dosažení očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem, úroveň osvojených vědomostí a dovedností, schopnost jejich využití, samostatnost žáka, kvalita jeho práce, přístup ke vzdělávání a individuální pokrok.
Při převodu slovního hodnocení do klasifikace se hodnocení posuzuje komplexně. Výsledný klasifikační stupeň se neurčuje mechanicky podle jediného kritéria.

Orientační kritéria pro převod slovního hodnocení do klasifikace jsou následující:

Klasifikační stupeň	Charakteristika
1 – výborný	Žák dosahuje očekávaných výstupů ve velmi dobré míře. Vědomosti a dovednosti ovládá uceleně a správně, dokáže je samostatně nebo s minimální podporou používat a uplatňovat. Pracuje převážně samostatně, přesně a tvořivě. Případné drobné chyby dokáže zpravidla sám rozpoznat a opravit.
2 – chvalitebný	Žák dosahuje očekávaných výstupů v dobré míře. Vědomosti a dovednosti ovládá převážně správně a dokáže je používat samostatně nebo s menší podporou. Dopouští se drobnějších nepřesností nebo chyb, které zpravidla po upozornění dokáže opravit.
3 – dobrý	Žák dosahuje očekávaných výstupů v základní míře. Ve vědomostech a dovednostech má dílčí mezery, při jejich uplatňování se dopouští chyb a potřebuje častější podporu nebo vedení učitele. S pomocí dokáže podstatné chyby rozpoznat a opravit.
4 – dostatečný	Žák dosahuje očekávaných výstupů pouze v omezené míře. Ve vědomostech a dovednostech má závažnější mezery. Při řešení úkolů potřebuje výraznou a opakovanou podporu učitele. S pomocí dokáže prokázat alespoň základní vědomosti a dovednosti.
5 – nedostatečný	Žák nedosahuje očekávaných výstupů ani v základní míře. Má závažné mezery ve vědomostech a dovednostech a nedokáže je dostatečně uplatnit ani s výraznou podporou učitele.

9.5 Další hlediska slovního hodnocení

Při formulování slovního hodnocení lze podle charakteru vyučovacího předmětu přihlížet zejména k těmto oblastem:

Porozumění a osvojení učiva

- míra osvojení základních vědomostí a dovedností,
- porozumění pojmům, vztahům a souvislostem,
- schopnost navazovat na dříve získané znalosti.

Uplatňování vědomostí a dovedností
- schopnost používat získané vědomosti a dovednosti při řešení úkolů,
- schopnost využít získané poznatky v nových nebo praktických situacích,
- schopnost pracovat s chybou a využít zpětnou vazbu.

Samostatnost
- míra samostatnosti při práci,
- potřeba vedení, podpory nebo pomoci pedagogického pracovníka,
- schopnost organizovat vlastní práci přiměřeně věku.

Komunikace a vyjadřování
- srozumitelnost projevu,
- schopnost přiměřeně věku formulovat a sdělovat myšlenky,
- správnost a přesnost projevu s ohledem na charakter vyučovacího předmětu.

Přístup ke vzdělávání
- pracovní úsilí,
- odpovědnost při plnění vzdělávacích úkolů,
- schopnost spolupracovat,
- využívání poskytované podpory a zpětné vazby,
- individuální pokrok žáka.

Při hodnocení se nepřihlíží pouze k momentálnímu výkonu žáka, ale také k jeho výsledkům a pokroku v průběhu celého hodnoceného období.

9.6 Slovní hodnocení chování
Při slovním hodnocení chování se vychází z pravidel a kritérií pro hodnocení chování stanovených v bodu II.1 tohoto klasifikačního řádu.
Slovní hodnocení chování vyjadřuje zejména míru dodržování školního řádu, respektování pravidel vzájemného soužití, vztah k ostatním žákům a zaměstnancům školy, dodržování pravidel bezpečnosti, schopnost přijímat odpovědnost za své jednání a přístup žáka k nápravě. Při hodnocení chování se přihlíží k věku žáka, jeho rozumové a volní vyspělosti, okolnostem jednání, jeho závažnosti a případnému opakování.

III. Podrobnosti o komisionálním přezkoušení a opravných zkouškách

1. Komisionální přezkoušení

Komisionální přezkoušení žáka se koná v případech stanovených § 52 odst. 4 školského zákona. Podmínky pro podání žádosti o přezkoumání výsledků hodnocení jsou uvedeny v části I těchto pravidel.
Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitelka školy. Je-li vyučující daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad.

Komise je tříčlenná a tvoří ji:
a) předseda, kterým je ředitelka školy, popřípadě jí pověřený učitel, je-li vyučující daného předmětu ředitelka školy, je předsedou jiný pedagogický pracovník školy jmenovaný krajským úřadem,

b) zkoušející učitel, kterým je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,

c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti podle Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání.

Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu podle způsobu hodnocení používaného školou. Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.
O komisionálním přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
Žák může v jednom dni vykonat komisionální přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán, který komisi jmenoval, náhradní termín.
Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
Výsledek komisionálního přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.

2. Opravné zkoušky
Žák prvního stupně základní školy, který v rámci prvního stupně dosud neopakoval ročník a který na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše ze dvou povinných předmětů, s výjimkou předmětů výchovného zaměření, koná opravné zkoušky.
Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy.
Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
Žák, který opravnou zkoušku nevykoná úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl.
Ze závažných důvodů může ředitelka školy stanovit žákovi náhradní termín opravné zkoušky, nejpozději však do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku.
V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky nebo komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

3. Komise pro opravnou zkoušku
Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitelka školy. Je-li vyučující daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad.
Pro složení komise, stanovení výsledku zkoušky, pořízení protokolu, stanovení obsahu a rozsahu zkoušky a další postup se obdobně použijí pravidla stanovená pro komisionální přezkoušení v bodě 1 této kapitoly.

4. Zvláštní pravidlo pro žáka prvního ročníku
Žák prvního ročníku postoupí do druhého ročníku bez ohledu na svůj prospěch.
Možnost opakování prvního ročníku se řídí § 52 odst. 7 školského zákona a příslušným ustanovením části I těchto pravidel.

5. Zkoušky při plnění povinné školní docházky v zahraničí
Žák může plnit povinnou školní docházku v zahraničí nebo jiným způsobem podle § 38 školského zákona. Podmínky zkoušek, hodnocení, vydávání vysvědčení a zařazování těchto žáků do ročníku se řídí školským zákonem a § 18 až 20 vyhlášky č. 48/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Žák kmenové školy vzdělávající se ve škole mimo území České republiky může na žádost zákonného zástupce konat zkoušku za období nejméně jednoho pololetí, nejdéle za období dvou školních roků.

Na prvním stupni se zkouška koná:

a) ve všech ročnících ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura,

b) ve 4. a 5. ročníku také ze vzdělávacího obsahu vlastivědné povahy vztahujícího se k České republice ve vzdělávacím oboru Člověk a jeho svět.

Pokud žák zkoušku nekoná, dokládá zákonný zástupce plnění povinné školní docházky způsobem a v termínech stanovených právními předpisy. Pokud příslušná zahraniční škola doklad nevydává, lze v případech stanovených vyhláškou plnění povinné školní docházky doložit čestným prohlášením zákonného zástupce.

Žák, který plní povinnou školní docházku formou individuální výuky v zahraničí, může na žádost zákonného zástupce konat zkoušku za období nejméně jednoho pololetí, nejdéle za období dvou školních roků. Zkouška se koná z každého povinného předmětu vyučovaného v příslušném ročníku podle školního vzdělávacího programu zkoušející školy, s výjimkou předmětů volitelných.

Zkoušky při plnění povinné školní docházky podle § 38 školského zákona jsou komisionální. Komisi jmenuje ředitelka zkoušející školy.

Termín zkoušky dohodne ředitelka zkoušející školy se zákonným zástupcem tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do dvou měsíců po skončení období, za které se koná. Není-li možné žáka ze závažných důvodů přezkoušet v tomto termínu, stanoví ředitelka školy náhradní termín tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do čtyř měsíců po skončení příslušného období.

Konkrétní obsah a rozsah zkoušky stanoví ředitelka zkoušející školy v souladu se školním vzdělávacím programem a seznámí s ním zákonného zástupce s dostatečným předstihem.

O zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti výsledku této zkoušky, může požádat o přezkoušení podle § 22 vyhlášky č. 48/2005 Sb.

IV. Způsob získávání podkladů pro hodnocení,

1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů jednotlivých předmětů stanovených školním vzdělávacím programem. Při hodnocení pedagogický pracovník přihlíží k věku žáka, jeho individuálním vzdělávacím potřebám, vzdělávacím a osobnostním předpokladům, poskytovaným podpůrným opatřením a k okolnostem, které mohly jeho výkon v průběhu hodnoceného období ovlivnit.

2. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků je srozumitelné, věcné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné, doložitelné a vychází z předem stanovených kritérií.

3. Podklady pro hodnocení získává pedagogický pracovník průběžně a různými způsoby přiměřenými věku žáka, charakteru vyučovacího předmětu a sledovaným vzdělávacím cílům, zejména:

- soustavným pedagogickým pozorováním žáka,
- sledováním jeho výkonů, pokroku a práce v průběhu vzdělávání,
- ústním projevem a rozhovorem,
- písemnými pracemi, testy, diktáty, cvičeními a dalšími písemnými výstupy,

- praktickými, grafickými, pohybovými, výtvarnými, hudebními a dalšími činnostmi podle charakteru vyučovacího předmětu,
- samostatnými pracemi,
- projektovými a skupinovými pracemi,
- řešením problémových a praktických úloh,
- prezentacemi a dalšími výstupy žáka,
- žákovským portfoliem,
- sebehodnocením žáka,
- konzultacemi s ostatními pedagogickými pracovníky,
- případně dalšími vhodnými způsoby ověřování výsledků vzdělávání.

Při hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami pedagogický pracovník zohledňuje doporučení školského poradenského zařízení, pokud bylo vydáno.

4. Pedagogický pracovník získává v průběhu pololetí dostatečné množství různorodých podkladů pro hodnocení tak, aby výsledné hodnocení bylo objektivní, doložitelné a vypovídalo o výsledcích vzdělávání žáka za celé hodnocené období.
Podklady pro hodnocení jsou získávány průběžně a přiměřeně charakteru a časové dotaci vyučovacího předmětu. Počet známek není stanoven jednotným minimálním počtem pro všechny předměty.
Není přípustné, aby bylo celkové hodnocení žáka založeno pouze na jednorázovém přezkoušení z učiva celého pololetí na jeho konci.

5. Způsob ověřování vědomostí a dovedností volí pedagogický pracovník s ohledem na věk žáka, charakter vyučovacího předmětu, sledovaný vzdělávací cíl a individuální vzdělávací potřeby žáka.
Ověřování může probíhat individuálně, ve dvojici, ve skupině nebo v rámci společné práce třídy podle povahy ověřované činnosti. Při ověřování výsledků vzdělávání je respektována důstojnost žáka a zásady pedagogického taktu.
U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se způsob ověřování přizpůsobuje jeho potřebám a poskytovaným podpůrným opatřením v souladu s doporučením školského poradenského zařízení, pokud bylo vydáno.

6. Pedagogický pracovník sděluje žákovi výsledek hodnocení a poskytuje mu přiměřenou zpětnou vazbu. Hodnocení zdůvodňuje a upozorňuje na to, co žák zvládl, v čem se zlepšil a na čem je třeba dále pracovat.
Výsledek ústního ověřování sdělí pedagogický pracovník žákovi bezprostředně po jeho ukončení. Výsledky písemných, praktických a jiných prací sdělí žákovi bez zbytečného odkladu, zpravidla nejpozději do 14 dnů.
Zákonní zástupci jsou o průběžném hodnocení informováni zejména prostřednictvím elektronického informačního systému Bakaláři, při osobních konzultacích, třídních schůzkách nebo jiným prokazatelným způsobem.

7. Kontrolní písemné práce a další rozsáhlejší způsoby ověřování rozvrhují pedagogičtí pracovníci průběžně tak, aby se v krátkém časovém období nepřiměřeně nehromadily.
O plánované písemné práci, jejíž předpokládaná doba trvání přesahuje 25 minut, informuje vyučující žáky s přiměřeným předstihem. V jednom dni žáci zpravidla konají nejvýše jednu takovou písemnou práci.

8. Pedagogický pracovník vede průkaznou a soustavnou evidenci podkladů pro hodnocení tak, aby mohl doložit způsob a důvody celkového hodnocení žáka.
Při dlouhodobé nepřítomnosti pedagogického pracovníka nebo při skončení jeho pracovního poměru předá potřebné podklady zastupujícímu pedagogickému pracovníkovi nebo vedení školy.

9. Hodnocení výsledků vzdělávání v jednotlivých předmětech stanoví pedagogický pracovník, který daný předmět vyučuje.
Při dlouhodobějším vzdělávání žáka mimo kmenovou školu, například při pobytu ve zdravotnickém zařízení nebo v jiné škole, škola při hodnocení přihlíží k doloženým výsledkům vzdělávání žáka z tohoto období. Žák není bezdůvodně znovu přezkušován z již prokazatelně hodnoceného vzdělávacího obsahu.

10. Při stanovení výsledného hodnocení za pololetí pedagogický pracovník hodnotí výsledky a kvalitu práce žáka za celé hodnocené období.
Výsledný klasifikační stupeň není aritmetickým průměrem průběžných známek. Pedagogický pracovník přihlíží zejména k míře dosažení očekávaných výstupů, kvalitě a vývoji výkonů žáka, jeho schopnosti získané vědomosti a dovednosti používat, individuálnímu pokroku a přístupu ke vzdělávání.
Výsledné hodnocení musí vycházet z podkladů, se kterými byl žák seznámen a o nichž měl zákonný zástupce možnost být průběžně informován.

11. Vyučující průběžně sledují případné vzdělávací obtíže nebo výraznější změny ve výsledcích vzdělávání žáků. Závažnější nebo dlouhodobější obtíže jsou podle potřeby konzultovány s třídním učitelem, dalšími pedagogickými pracovníky, školním poradenským pracovištěm a zákonným zástupcem žáka.
Závažnější případy mohou být projednány v pedagogické radě.

12. Na konci klasifikačního období zapíší pedagogičtí pracovníci v termínu stanoveném ředitelkou školy výsledky hodnocení do elektronického informačního systému Bakaláři a připraví podklady pro případné hodnocení v náhradním termínu, opravné zkoušky nebo další postup podle školského zákona.

13. Zákonné zástupce o průběhu a výsledcích vzdělávání a o chování žáka informují třídní učitelé a vyučující jednotlivých předmětů průběžně, zejména prostřednictvím systému Bakaláři, při třídních schůzkách a individuálních konzultacích.
Zákonnému zástupci je umožněna individuální konzultace také na jeho žádost v přiměřeném termínu po dohodě s pedagogickým pracovníkem.
Informace o výsledcích vzdělávání a chování konkrétního žáka se poskytují pouze oprávněným osobám a nejsou sdělovány veřejně.

14. Dojde-li k výraznému nebo neočekávanému zhoršení výsledků vzdělávání nebo chování žáka, informuje třídní učitel nebo vyučující příslušného předmětu zákonného zástupce bez zbytečného odkladu a prokazatelným způsobem.
Současně škola podle potřeby se zákonným zástupcem projedná možné příčiny obtíží a vhodná podpůrná opatření.

15. Písemné, grafické a jiné práce, které tvoří významný podklad pro hodnocení žáka, mohou být ukládány v žákovském portfoliu nebo evidovány jiným vhodným způsobem.
Pedagogický pracovník uchovává podklady nezbytné k doložení hodnocení po dobu potřebnou pro jeho řádné uzavření a případné přezkoumání. Je-li hodnocení žáka odloženo nebo žák koná

opravnou či komisionální zkoušku, uchovávají se potřebné podklady nejméně do ukončení příslušného postupu.
Žák má možnost se s opravenou prací a jejím hodnocením seznámit. Zákonnému zástupci je na požádání umožněno do práce žáka ve škole nahlédnout.

16. Pedagogičtí pracovníci při získávání podkladů pro hodnocení dodržují zásady pedagogického taktu. Zejména:

- po delší nepřítomnosti žáka mu poskytují přiměřený čas k doplnění a procvičení učiva před jeho hodnocením,
- přihlížejí k okolnostem, které mohly ovlivnit aktuální výkon žáka,
- ověřují především učivo a dovednosti, se kterými měli žáci možnost se ve výuce seznámit a přiměřeně je procvičit,
- poskytují žákům před ověřováním výsledků přiměřený čas k přípravě,
- využívají chybu jako součást procesu učení a jako podklad pro další práci se žákem,
- volí rozsah a způsob ověřování přiměřeně věku žáků a vzdělávacímu cíli.

17. Pedagogičtí pracovníci, kteří se podílejí na vzdělávání žáka se speciálními vzdělávacími potřebami, jsou v nezbytném rozsahu seznámeni s doporučením školského poradenského zařízení a s podpůrnými opatřeními, která mají vztah k jejich práci se žákem, způsobu hodnocení nebo získávání podkladů pro hodnocení.
Informace o speciálních vzdělávacích potřebách žáka jsou sdíleny pouze v rozsahu nezbytném pro zajištění jeho vzdělávání a podpory a s ohledem na ochranu soukromí žáka.

18. Podklady pro hodnocení chování získává třídní učitel průběžně z vlastního pedagogického pozorování, z informací ostatních pedagogických pracovníků a z dokumentace školy.
Před uzavřením hodnocení chování zohlední třídní učitel poznatky pedagogických pracovníků, kteří se na vzdělávání žáka podílejí. Hodnocení chování je projednáno v pedagogické radě.
Při hodnocení chování se postupuje podle kritérií stanovených v části II tohoto klasifikačního řádu. Uložení kázeňského opatření samo o sobě automaticky neurčuje stupeň hodnocení chování na vysvědčení.

V. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, nadaných a individuálně vzdělávaných žáků

1. Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1.1. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je žák, který k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění nebo užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření.
1.2. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření školou. Při jejich hodnocení škola respektuje individuální vzdělávací potřeby žáka a poskytovaná podpůrná opatření.

Podpůrná opatření prvního stupně může škola uplatňovat i bez doporučení školského poradenského zařízení. Podpůrná opatření druhého až pátého stupně lze uplatňovat pouze na základě doporučení školského poradenského zařízení a za podmínek stanovených školským zákonem.

1.3. Při hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami pedagogický pracovník zejména respektuje jeho individuální vzdělávací potřeby, přihlíží k poskytovaným podpůrným opatřením a k doporučení školského poradenského zařízení, pokud bylo vydáno.

Způsob ověřování vědomostí a dovedností volí tak, aby žák mohl v co nejvyšší možné míře prokázat skutečnou úroveň svých vědomostí a dovedností a aby jeho speciální vzdělávací potřeby, které nesouvisejí s cílem ověřované činnosti, nepřiměřeně negativně neovlivňovaly výsledek hodnocení.

1.4. Pokud doporučení školského poradenského zařízení nebo individuální vzdělávací plán stanoví úpravu metod, forem, organizace nebo způsobu hodnocení žáka, pedagogičtí pracovníci tyto úpravy při vzdělávání a hodnocení respektují.

Podle individuálních potřeb žáka lze zejména upravit rozsah nebo formu úkolu, prodloužit čas na jeho zpracování, rozdělit úkol na dílčí části, využít strukturované zadání, zvolit vhodnou formu ústního nebo písemného ověřování nebo umožnit použití doporučených kompenzačních a učebních pomůcek.

1.5. Při hodnocení pedagogický pracovník přihlíží k individuálnímu pokroku žáka, poskytuje mu srozumitelnou zpětnou vazbu a využívá motivační funkci hodnocení. Hodnocení se zaměřuje na to, co žák zvládl, na jeho pokrok a na možnosti dalšího rozvoje. Součástí zpětné vazby je také objasnění případných nedostatků a doporučení, jak je překonávat.

Při hodnocení se nevychází pouze z počtu chyb. Pedagogický pracovník posuzuje výkon žáka komplexně ve vztahu ke stanoveným vzdělávacím cílům a kritériím hodnocení.

1.6. Při získávání podkladů pro hodnocení mohou být podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka a charakteru vyučovacího předmětu využívány různé formy ověřování vědomostí a dovedností. Pedagogický pracovník volí takové formy, které umožňují objektivně posoudit dosažené výsledky vzdělávání žáka.

1.7. Při průběžném hodnocení mohou být využívány různé formy hodnocení a zpětné vazby, zejména klasifikace, slovní zpětná vazba, bodové nebo jiné pomocné hodnocení, značky „+“ a „–“, sebehodnocení a další vhodné formy odpovídající věku a vzdělávacím potřebám žáka.

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na vysvědčení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

1.8. Pedagogičtí pracovníci, kteří se podílejí na vzdělávání žáka, jsou v nezbytném rozsahu seznámeni s doporučením školského poradenského zařízení a s podpůrnými opatřeními, která mají vztah k jejich práci se žákem, způsobu jeho vzdělávání a hodnocení.

Při poskytování podpůrných opatření škola spolupracuje se zákonným zástupcem žáka a podle potřeby se školským poradenským zařízením.

1.9. Pedagogičtí pracovníci využívají podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka a poskytovaných podpůrných opatření vhodné metody, postupy a organizační formy vzdělávání, učební a kompenzační pomůcky, speciální učebnice, didaktické materiály a další podpůrné prostředky.

1.10. Informace o speciálních vzdělávacích potřebách žáka, doporučení školského poradenského zařízení a poskytovaných podpůrných opatřeních jsou sdíleny pouze v rozsahu nezbytném pro zajištění vzdělávání a podpory žáka.

Ostatním žákům se nesdělují údaje o diagnóze, zdravotním stavu ani jiné osobní informace týkající se speciálních vzdělávacích potřeb konkrétního žáka. Pedagogický pracovník může třídě přiměřeným způsobem vysvětlit obecná pravidla organizace výuky tak, aby nebylo zasahováno do soukromí konkrétního žáka.

1.11. Pedagogičtí pracovníci průběžně sledují účinnost poskytovaných podpůrných opatření. Pokud poskytovaná podpora nevede k naplňování vzdělávacích potřeb žáka, škola podle potřeby upraví podpůrná opatření prvního stupně nebo doporučí zákonnému zástupci využití poradenské pomoci školského poradenského zařízení.

2. Hodnocení nadaných a mimořádně nadaných žáků

2.1. Škola vytváří podmínky pro rozvoj nadání žáků. Při hodnocení nadaného nebo mimořádně nadaného žáka pedagogický pracovník respektuje jeho individuální vzdělávací potřeby, případná podpůrná opatření a doporučení školského poradenského zařízení, pokud bylo vydáno.
Hodnocení vychází z míry dosažení očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem, případně z úprav vzdělávání stanovených v souladu s právními předpisy.

2.2. K rozvoji nadání mohou být využívány zejména obohacování vzdělávacího obsahu, náročnější nebo rozšiřující úkoly, projekty, samostatná práce, účast ve výuce ve vyšším ročníku, soutěže a další formy odpovídající schopnostem a vzdělávacím potřebám žáka.

2.3. Ředitelka školy může mimořádně nadaného žáka na žádost jeho zákonného zástupce přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku.
Součástí žádosti žáka, který plní povinnou školní docházku, je vyjádření školského poradenského zařízení a registrujícího poskytovatele zdravotních služeb v oboru praktické lékařství pro děti a dorost.
Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitelka školy.

2.4. Zkoušky při přeřazení mimořádně nadaného žáka do vyššího ročníku se konají před komisí jmenovanou ředitelkou školy. Komise je nejméně tříčlenná. V 1. až 5. ročníku je zkoušejícím učitelem vyučující daného ročníku.
Ředitelka školy stanoví obsah, formu a časové rozložení zkoušky s ohledem na věk žáka. Zkouška ověřuje vědomosti a dovednosti potřebné pro plynulý přechod do vyššího ročníku. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu zkoušku.
Výsledek zkoušky stanoví komise hlasováním. O zkoušce se pořizuje protokol, který je součástí dokumentace žáka. Výsledek zkoušky sdělí ředitelka školy prokazatelným způsobem zákonnému zástupci žáka.

3. Hodnocení individuálně vzdělávaných žáků

3.1. Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky.

3.2. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí.

3.3. Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení žáka, může do 8 dnů od konání zkoušek písemně požádat ředitelku školy o přezkoušení žáka. Byla-li zkoušejícím žáka ředitelka školy, podává se žádost krajskému úřadu. Je-li žádosti vyhověno, nařídí se komisionální přezkoušení žáka.

3.4. Ředitelka školy ukončí individuální vzdělávání:

a) nejsou-li zajištěny dostatečné podmínky ke vzdělávání, zejména podmínky materiální, personální a ochrany zdraví žáka,
b) neplní-li zákonný zástupce podmínky individuálního vzdělávání stanovené školským zákonem,
c) neprospěl-li žák na konci prvního nebo druhého pololetí příslušného školního roku,
d) nelze-li žáka hodnotit ani v náhradním termínu, nebo
e) na žádost zákonného zástupce žáka.

Závěrečná ustanovení

1. Tato Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou součástí školního řádu školy.
2. Tato pravidla byla projednána pedagogickou radou dne: ……
3. Tato pravidla byla schválena školskou radou dne: ……
4. Tato pravidla nabývají účinnosti dne: ……
5. Dnem nabytí účinnosti těchto pravidel se zrušují dosavadní Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků (Klasifikační řád), č. j. PZŠ/89/19, účinná od 2.9.2019, včetně případných dodatků.
6. Tato pravidla jsou zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup a na přístupném místě ve škole.
7. Zaměstnanci školy a žáci jsou s těmito pravidly prokazatelným způsobem seznámeni. Seznámení žáků se zaznamenává do třídní knihy.
8. Zákonní zástupci žáků jsou informováni o vydání a obsahu těchto pravidel a o způsobu, jakým jsou jim pravidla zpřístupněna.

V Návsí dne: ……

Mgr. Romana Molinková
ředitelka školy